

Czekoslovakiet, er Forholdet altsaa det, at vi intet har faaet for vort Offer, Czekoslovakiet køber intet videre hos os mere, og dog kommer netop meget af den Dumping, der i Øjeblikket foraarsager den store industrielle Arbejdsløshed, fra det selvsamme Land: Czekoslovakiet. Dette gælder baade Tekstilvarer og Skotøj.

Hvis vi har flere Krisetoldsatser eller andre ekstraordinære Foranstaltninger, der maaske skal udløbe i en ikke alt for fjern Fremtid, henstiller jeg — og her taler jeg fuldt ud paa mit Partis Vegne —, at vi, ogsaa hvis vi kunde tage os sammen til at faa endnu flere i Stand af den Art, i alt Fald passer paa, at vi ikke afvikler eller afskaffer saadanne uden at faa Indrømmelser fra Udlandet til Gengæld, Indrømmelser, der er af en reel Imødekommenhed overfor, hvad vi fra vor Side lader falde. Jeg retter særlig denne Henvendelse til den højtærede Finansminister, idet vi jo atter, om det i øvrigt gaar saaledes, som man efter de sidste Udtalelser kunde tro: at Forholdene udviklede sig videre, i alt Fald kommer til at staa overfor Forlængelse eller Bortfald af visse Toldforhøjelser, som ikke er uden Interesse for de Modparter, som kommer i Betragtning i disse Forhold.

Maa jeg til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Trier) ganske kort fremhæve, at hans Svar paa mit Spørgsmaal om Socialdemokratiets Stilling til de store kriseramte Industrier: Tekstil, Skotøj o. s. v., var et ganske undvigende Svar, et ganske ufyldstgørende. Da Tilskudssystemet ikke kan anvendes i Tekstilindustrien efter enstemmige Udtalelser af Arbejdsgivere og Arbejdere, kan det ikke nytte, at det ærede Medlem Hr. Trier kommer her og fortæller, at Tilskudsordningen i Tekstilindustrien i alt Fald vilde blive billigere end en Krisetold. Det kan man selvfølgelig nemt sige og endnu nemmere tro, thi naar vi overhovedet ikke kan anvende Tilskudsordningen i Tekstilindustrien, maa den blive uendelig meget billigere end en Krisetold. Men dette Tal paa 15 Mill. Kr., som Krisetolden skulde andrage, henviser jeg, uden at jeg har set nogen som helst hemmelige Aktstykker af dem, man i øvrigt kræver udleveret hos Erhvervsministeren, til Fantasiens Verden.

Nu maa disse evige Diskussioner om Toldbeløb og Toldbyrder holde op, thi vi kan ikke samtidig hævde, at vi herhjemme som Forbruger bærer Toldbyrden, naar vi overfor den tyske Toldlov hyler op om, at vi som Producent bærer Toldbyrden. Men til dette Problem kommer vi jo sikkert tilbage en anden Gang. Jeg vil blot her kon-

statere, at Socialdemokratiets ærede Ordfører ikke har kunnet anvise nogen som helst Hjælp til de arbejdsløse overfor Krisen overhovedet i de store kriseramte Industrier: Skotøjet, Tekstilen, Læderindustrien og alle de Industrier, hvor man i øvrigt arbejder saaledes, at Arbejdslønnen kun er en mindre Brøkdel af den færdige Vares Værdi.

Tilbage bliver da som teoretisk muligt Anvendelighedsomraade for Tilskud kun visse store Eksportindustrier, navnlig Værfterne og andre Jernindustrier, hvor Arbejdslønnen er saa at sige alt i det færdige Produkt, og paa disse Omraader har Socialdemokratiet nu gennem sin Betænkning og i øvrigt gennem det ærede Medlem Hr. Triers Udtalelser i Fjor og i Aar erkendt, at der kan man af Hensyn til Konkurrencevilkårene ikke anvende Tilskudssystemet — saa der bliver jo ikke meget tilbage at anvende hverken af Millioner eller af Tilskudssystem som saadant efter de Erfaringer, vi nu har gjort.

Vi maa ogsaa fremhæve — det ønsker jeg i alt Fald fremhævet nu fra dette Sted —, at der intet har foreligget i Udvalget, som kunde bestyrke os i, at Tilskudsordningen er noget, der overhovedet kan anvendes. Hvis dette var Tilfældet, hvis man ved Tilskud kunde komme Industrien og kriseramte Virksomheder overhovedet til Hjælp, skulde det være underligt, om dette System ikke var opfundet og praktiseret, om jeg saa maa sige, i Udlandet allerede for længe siden; med al Ærbødighed for den fortræffelige Regering vilde jeg dog tro, at hvis et saadant System overhovedet var anvendeligt, var det ogsaa anvendt i Udlandet og prøvet der. De enkelte Henvisninger til Svejts, der gælder Forhold, der ikke kan sidestilles med de danske, da det drejer sig om en Industri under Afvikling, der faar Statssubvention, betyder intet i denne Henseende.

Jeg er altsaa stadig spændt paa, hvad Socialdemokratiet har at stille op mod den industrielle Arbejdsløshed paa de Omraader, hvor Tilskud klart og tydeligt ikke kan hjælpe — og disse Omraader er de 99 pCt. af den danske industrielle Arbejdsløshed i dette Øjeblik. Under disse Forhold kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Trier mener, at jeg i min optimistiske Tro paa Toldtankens endelige Sejr her i Landet venter, at til sidst vil den danske Arbejderstand eller i alt Fald den største Del af den, den industrielle, slutte op paa konservativ Side. Det tror jeg virkelig, og jeg bestyrkes mere og mere i denne Tro,